

Κι ἂν πτωχική τὴν βρεῖς, ἢ Ἰθάκη δὲν σὲ γέλασε.
Ἔτσι σοφὸς ποῦ ἔγινες, μὲ τόση πείρα,
ἦδη θὰ τὸ κατάλαβες ἢ Ἰθάκες τι σημαίνουν.

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ

Ἐνοίχτε στὰ τραπέζι' ἀπλοχωριά
γιὰ τὴν ὥριά,
ποῦ μὲ τ' ἀψὸ
κορμὶ θὰ μᾶς δειχτεῖ τὸ μελαψὸ

χορεύοντας· κι' ἀπὰ στὰ φειδωτὰ
ψηφιδωτὰ
ἀπλώστε, ὦ νιοὶ
σκλάβοι, τὰ ρόδα σκύβοντας γυμνοί!

Καὶ φέρε σὲ κροντήρι ξομπλιαστὸ
κρασί λιαστὸ
κι' ἄλλο κρασί,
ὦ μὲ τὰ δάχτυλα τὰ μικρὰ σύ!

Καὶ στὶς κολόνες, ποῦ πρασινωπὰ
κλαριὰ νωπά,
κισσοῦ κλαριὰ
μὲ τὰ κομμένα φύλλα καὶ τ' ἄριά

τις ζώνουνε γιὰ τὴν καλὴ γιορτή,
ἄς μποῦνε ὄρτοὶ
καὶ σιμωτὰ
καθρέφτες μὲ στεφάνι' ἀσημωτὰ,

νὰ χιλιάζουν τὸ κάλλι της ἀχνὸ
μὲς τὸν ἀχνό,
ὅπου γι' αὐτὴ
θὰ βγάνει ὅσο λιβάνι θ' ἀναφτεῖ! . . .

ὦ! ὑψώστε τὶς φωνούλες τὶς ψιλές!
τὶς ἀψηλές
δαῖδες, ὦ νιοί,
χαμηλώστε! τὸ ροῦχο τῆς ἀνοιεῖ

σκίζοντάς το· καὶ λάμπουν στὸ γερό,
τὸ λυγερό
κορμί, πὸν ἀχεῖ,
τὰ κρυφά, πὸν μὲ σπάνιο ἔχουν βραχεῖ,

νάρδο! . . . ὦ! μὲ τοὺς καπνοὺς τῆς κεφαλῆς,
— Φαλλῆς! Φαλλῆς! —
μὲ τὴν ὄρμη,
πὸν ἀκράτητο μᾶς κάνει τὸ κορμί,

ὥς θέλει κάθε σύντροφος λαμπρὸς
ἄς φερθεῖ μπρὸς
σ' ὄλους, ξηρὰ
χείλια δαγκάνοντας,—μὲ τὴ σειρά! . . .

K. I. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

EDGAR ALLAN POE

ANNABEL LEE*

Χρόνια καὶ χρόνια πᾶχουνε περάσει! . . .
Σ' ἓνα βασίλειο, στὴν ἀκροθαλασιὰ
Ἐξοῦσε εὐτυχισμένο κάποιο κοράσι
— Τὴν Ἄνναμπέλα Λῆ θὲ νᾶχετε ἀκουστά—
Κ' ἡ κόρη αὐτὴ δὲν εἶχεν ἄλλο στοχασμό,
Παρὰ νὰ μ' ἀγαπάη καὶ νὰ τὴν ἀγαπῶ.

* Κύττα στὴ λογοτεχνικὴ κίνηση σχετικὴ σημείωση τοῦ Περιοδικοῦ γιὰ τὴν Annabel Lee.